

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB9 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB9 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 27.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb9-txt-shoot-n65.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB9:65

#

I Forhold til det Gode som til det Onde, det Dæmoniske som det Religieuse gjælder det om at være en stor Egoist σ : en stor Egoitet, Subjektivitet. De fleste Msker have ikke Subjektivitet nok til at Styrelsen ret kan faae fat i dem, og derfor blive de hell. ikke [i] dybeste Forstand gode ell. onde, men en Melange. Den samme Egoitet som er en Despot, en Tyran en af disse store Skikkelser i den Retning, kan være den sande Religieuse – men saa er denne Egoisme knust og i ubetinget Lydighed underlagt Gud. – De fleste Mskers Liv er som Græssets – kun Træerne tager Stormen fat i, og det store Træ oplever meget, Græsset oplever saa godt som Intet.

Den, der i det afgjørende Øieblik af sit Liv, hvor det gjælder om absolut at indlade sig med Gud og tage Naadestødet, henvender sig til et andet Msk: hans Religieusitet vil blive msklig Medlidenhed. Thi et Msk. kan væsentligen ikke begribe ell. troe paa noget Høiere end det han selv har sit Liv i.

Man kan sige, at det i et saadant Øieblik at tage sin Tilflugt til et andet Msk, er naturligt, er mskligt,^a er Pligt. Men Spørgsmaalet er dog om det ikke ogsaa er Mangel paa Tillid til Gud – thi Gud ligger En dog allernærmest. Men det er et Vovestykke. Den som gjør det saaledes, hans Religieusitet vil faae i eet Øieblik en Lighed med Grusomhed. Dette er ganske Xstd. Var det det Sande, dette med den msklige Medlidenhed, saa er jo Xsti Liv, og enhver Apostels Liv en Misforstaaelse. Sandt nok en Apostel taler ogsaa mildt. Ganske vist, og til andre Tider taler han strengt; sin Tale forandrer han. Men medens han forandrer sin Tale saaledes, staaer hans Liv uforandret, hver evige Dag udtrykkende den noterede Cours, at han ikke fuser i Medlidenhed, men lader det komme til den Yderlighed at blive slaaet ihjel, altsaa at Andre blive skyldige i et Mord.

a , beskedent,